

Sygn. akt I C 841/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2022 r. w Kamiennej Górze

na posiedzeniu niejawnym

z powództwa F. (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej M. B. na rzecz strony powodowej F. (...) z siedzibą w W. kwotę 4.220,06 zł (cztery tysiące dwieście dwadzieścia złotych i sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 19.03 2021 r. do dnia zapłaty

II zasądza od pozwanej M. B. na rzecz strony powodowej F. (...) z siedzibą w W. kwotę 1.317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 841/21

UZASADNIENIE

Strona powodowa F. (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. B. kwoty 4 220,06 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19.03.2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie strona powodowa podała, że nabyła wobec pozwanej należność wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwaną z (...) w W. w dniu 24.04.2017 r. Strona powodowa podała, że pozwana nie uregulowała płatności za udostępnione jej usługi telekomunikacyjne, a dodatkowo pierwotny wierzyciel obciążył pozwaną obowiązkiem proporcjonalnego zwrotu udzielonej ulgi za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

W odpowiedzi na pozew pozwana M. B. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwana podała, że mogło również dojść do zaspokojenia wierzytelności dochodzonej pozvem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2017 roku M. B. zawarła z (...) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa została zawarta na czas określony – 24 miesiące z okresem rozliczeniowym od 25 dnia danego miesiąca. W ramach

umowy świadczeniodawca zobowiązał się udostępniać usługę (...) tylko SIM Bez limitu GB + (...) (tu i teraz) oraz usługę (...) m-ce (+190) z TV, zaś świadczeniobiorca M. B. zobowiązała się do opłacenia abonamentu: za usługę (...) tylko SIM Bez limitu GB + (...) (tu i teraz) w kwocie 36,98 zł miesięcznie, zaś za usługę (...) m-ce (+190) z TV w kwocie 65,00 zł miesięcznie. Z tytułu pierwszej usługi świadczeniodawca udzielił M. B. ulgę w kwocie 545,00 zł, zaś z tytułu drugiej usługi – ulgę w kwocie 1 170,00 zł. Ponadto świadczeniobiorca mógł, w ramach umowy, aktywować dodatkowe, odpłatne usługi internetu i telewizji m.in. Pakiet smartfon 500 MB za kwotę 190 zł. Każda ze stron mogła wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

(okoliczności bezsporne, a nadto umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 8-10)

Z tej umowy(...) w W. wystawiła na M. B. następujące faktury VAT:

- fakturę nr (...) na kwotę 332,22 zł za abonament w okresie od 25.04.2018 r. do 24.05.2018 r. i opłaty za okres od 25.03.2018 r. do 24.04.2018 r. z terminem płatności do 11.05.2018 r.,
- fakturę nr (...) na kwotę 314,98 zł za abonament w okresie od 25.05.2018 r. do 24.06.2018 r. i opłaty za okres od 25.04.2018 r. do 24.05.2018 r. z terminem płatności do 11.06.2018 r.,
- fakturę nr (...) na kwotę 314,98 zł za abonament w okresie od 25.06.2018 r. do 24.07.2018 r. i opłaty za okres od 25.05.2018 r. do 24.06.2018 r. z terminem płatności do 11.07.2018 r.,
- fakturę nr (...) na kwotę 314,98 zł za abonament i opłaty w okresie od 25.07.2018 r. do 24.08.2018 r. z terminem płatności do 10.09.2018 r.

Dowody: faktury VAT k. 11-18.

W dniu 10.07.2018 r. (...) w W. warunkowo (jeśli M. B. nie ureguluje istniejącego zadłużenia w łącznej kwocie 1 277,53 zł) wypowiedziała przedmiotową umowę.

Dowód: wypowiedzenie umowy k. 21v-22.

W dniu 4.09.2018 r. (...) w W. wystawiła wobec M. B. noty obciążeniowe stanowiące kary umowne za przedterminowe rozwiązanie umowy, obliczone na podstawie wartości przyznanej ulgi:

- nr (...) na kwotę 179,92 zł,
- nr (...) na kwotę 2 159,10 zł.

Dowody: noty obciążeniowe k. 19-20.

Strona powodowa nabyła od (...) w W. wierzytelności wobec pozwanej dotyczące wyżej wymienionych faktur VAT oraz not obciążeniowych.

(okoliczności bezsporne, a nadto wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności k. 7, zawiadomienie o przelewie k. 23).

W związku z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych z 24 kwietnia 2017 roku pozwana zalega wobec strony powodowej z zapłatą kwoty 3 616,18 zł stanowiącą sumę niezapłaconego abonamentu, opłat oraz kar umownych.

Dowody: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 8-10, faktury VAT k. 11-18, wypowiedzenie umowy k. 21v-22, noty obciążeniowe k. 19-20, wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności k. 7, zawiadomienie o przelewie k. 23.

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o dokumenty dołączone przez stronę powodową, a to umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, faktur VAT, wypowiedzenia umowy, not obciążeniowych, wyciągu z umowy

sprzedaży wierzitelności oraz zawiadomienia o przelewie. Autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana, a nadto nie budziła wątpliwości. Pozwana przyznała, że wiązała ją ze Spółką (...) umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, przy czym podniosła formalny zarzut przedawnienia dochodzonego przez stronę powodową roszczenia.

W pierwszej kolejności trzeba jednak zauważyć, że dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie wynikało z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 24 kwietnia 2017 roku zawartej przez M. B. z (...) w W.. Umowę taką regulują przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne. Stosownie do przepisu art. 56 ust. 1 powołanej ustawy świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W myśl art. 56 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej. Wymóg formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych, świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług. Dalej, zgodnie z przepisem art. 56 ust. 3 Prawa telekomunikacyjnego, umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, wymagająca formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:

- 1) strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową;
- 3) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 4) okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych;
- 5) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 6) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 7) sposoby dokonywania płatności;
- 8) okres rozliczeniowy;
- 9) tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania;
- 10) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;
- 11) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:
 - a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,
 - b) czy gromadzone są dane o lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,
 - c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,
 - d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,
 - e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,

f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;

12) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;

13) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;

14) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;

15) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi;

16) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;

17) informację o postępowaniach w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich;

18) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;

19) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;

20) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;

21) wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym warunki zwrotu telekomunikacyjnych urządzeń końcowych ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić.

Trzeba zauważyć, że strona powodowa uwodniła zasadę i wysokość dochodzonego niniejszym pozwem roszczenia. Fakt związania pozwanej z pierwotnym wierzycielem warunkami umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 24 kwietnia 2017 roku potwierdzał dokument umowy k. 8-10. Z kolei wysokość zaległości w kwocie 3 616,18 zł stanowiącą sumę niezapłaconego abonamentu, opłat oraz kar umownych potwierdzały dołączone przez stronę powodową faktury VAT oraz noty obciążeniowe. W tych warunkach nastąpiło odwrócenie ciężaru dowodowego na pozwaną M. B., która chcąc zwolnić się z obowiązku zapłaty powinna udowodnić fakty niweczące roszczenie strony powodowej. Tego zaś pozwana nie uczyniła. Dodać trzeba, że sąd zweryfikował prawidłowość naliczenia odsetek od kwoty 3 616,18 zł i doszedł do wniosku, że strona powodowa prawidłowo skapitalizowała należność główną wynikającą z faktur VAT oraz not obciążeniowych.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia nie mógł zostać uwzględniony. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 maja 2009 roku termin przedawnienia roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie usług telefonicznych, zawartej na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U Nr 171, poz. 1800 ze zm.), określa art. 118 k.c. (zob. uchwała SN z 7.5.2009 r., III CZP 20/09). Błędnie zatem pozwana wywodziła termin przedawnienia z przepisu art. 554 k.c. Stosownie do przepisu art. 118 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 lipca 2018 roku jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Od 9 lipca 2018 roku cyt. przepis otrzymał brzmienie: „jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że

termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata”. Ustawa nowelizująca (ustawa z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw) w art. 5 ust. 1 i 3 przewidywała, że do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Do przysługujących konsumentowi roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, których terminy przedawnienia są określone w art. 118 i art. 125 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym. Najdawniej wymagalne roszczenie strony powodowej było z 11.05.2018 r. Strona powodowa mocą art. 505³⁷ § 2 k.p.c. wniosła powództwo w dniu 19.03.2021 r., a zatem przed upływem 3 lat od dnia najdalej wymagalnej wierzytelności. Stąd też należy uznać, że nie doszło do przedawnienia przedmiotowego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe zasądzono od pozwanej M. B. na rzecz strony powodowej F. (...) z siedzibą w W. kwotę 4.220,06 zł (cztery tysiące dwieście dwadzieścia złotych i sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 19.03.2021 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów procesu strony powodowej należały: 900,00 zł – wynagrodzenie radcy prawnego, 400,00 zł – opłaty sądowej oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.